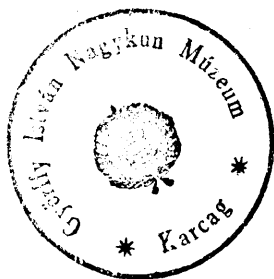

Földmivelők Naptára

az 1928-ik szökő évre.

Hasznos tudnivalók és más olvasmányok.

Kiadja: A Karcagi Sajtóalap.

Uralkodó bolygó ez évben a Merkúr.

1927.

Nyomatott Klein Mór könyvnyomdájában,
Karcag.

Egy híres magyar gavallér esetei

Irta: Dr. Szentest Tóth Kálmán

Papp Elek, karcagi birtokos, híres gavallér, daliás, szép magyar ember volt a maga idejében. Az 1870. és 80-as években polgármestere volt a városnak, majd több évtizedekig országgyűlési képviselő s az országos függetlenségi és 48-as párt tagja. Személyéhez sok érdekes eset fűződött, amelyek közül néhány alább fog következni.

Papp Elek 1872. előtt, mielőtt még polgármestere nék választották, nagykunkerületi esküdt volt, ami körülbelül olyan hivatal vala, mint jelenleg a szolgabírói tisztség. Másért is, de ilyen jogcímen is, sokat utazott a nagykunkerületben, természetesen nem vonaton, hanem a maga kocsiján. Ezek az utazgatások aztán a mulatozásnak voltak egymásba folyó napjai. Egy alkalommal, amikor ilyen „hivatalos” utról jött haza, az öreg Gombai, Papp Elek hűséges kocsisa Karcag alatt hátra szólott a gazdájához, hogy „tekintetes uram! Hol háltunk az éjszaka?”

— Miért kérdi kend öreg?

— Hát csak azért, felelte a kocsis, hogy a szó egyezik, mert hátha tölem is kérdezni találja a tekintetes asszony.

* * *

Színészek voltak Karcagon s egy alkalommal az akkor még nőtlen Papp Elek meghívta őket vacsorára. Nyár lévén, az lett a megállapodás, hogy a vacsora a tanyán lesz. Előadás után Papp Elek fogatai a Bárány előtt várták a színészeket. Az öreg Gombai a rendezést úgy végezte, hogy a nők egy kocsira kerültek, a férfiak pedig más kocsira, aztán gyors tempóban megindultak, csak hogy a nőket a déliesi tanyára vitték, a férfiakat pedig a bócsai tanyára. A két tanya egymástól 20 kilométerre feküdt. Hogy Papp Elek a vendégeit és pedig kizárólag a női vendégeit a déliesi tanyán várta, az természetes. A nők másnap, amikor hazakerültek nem panaszkodtak, a férfiak panaszára pedig senki sem volt kíváncsi.

* * *

Mint valódi magyar ur, Papp Elek nem szeretett adót fizetni. A pénzügyigazgatóság megsokalta a sok esztendő hátralékot és valami erélyességéről híres állami végrehajtót küldött a Papp Elek nyakára. A végrehajtó a tanyai jószágokat akarta lefoglalni. Gombai, az öreg kocsis, négy lovat fogott be, mert a tavaszi vizek átgázolásához kettő kevés lett volna. A városon kívül ugyanis a barcsis gátig 3–4 kilométer szélességben tengere volt a víznek, amelyen csak kevés ember ismerte a járást. Ennek a tengernek vágott neki Gombai a négy lóval. A végrehajtó a hátsó ülésen ült. Amikor már jól bentjártak a vízben, Gombai a lábaközé lenyult és kihuzta a szekér elejét és hátulját összekötő szeget és aztán a suhogóval középük csördített a lovaknak s a két első kerékkel meg se állott a tanyáig. Csak a tanyánál nézett vissza s akkor konstataálta, hogy a szekér hátsó része valahol, messze a vízben elmaradt. Ez a végrehajtó se próbált másodszer foglalni Papp Eleknél.

* * *

Egy nyári napon a déliesi tanyán ismét megjelent egy felsőbb helyről kiküldött végrehajtó. Papp Elek nagyon előzékenyen fogadta a vendéget és azonnal terített számára s asztalhoz tessékelt. Hogy aztán nagyobb legyen a társaság, a béresgazdát és vincellért is az asztalhoz rendelte, akik közrevették a végrehajtót. Természetesen bor is került az asztalra, amellyel a házigazda szívélyesen kínálgatta a vendéget. A vendég azonban, bizonyos előérzettel eltelve azt mondotta, hogy ő hát nem iszik. Papp Elek a legnagyobb örömmel erre azt felelte, hogy „itt kedves barátom az a szokás, hogy amit a vendégnek kitöltenek, azt meg is kell inni, ha pedig jószántából meg nem issza, hát bele töltik“. A dolog vége az lett, hogy az erős borok úgy levágták a végrehajtót, hogy nem tudta, mikor tették fel a szekérre és mikor helyezték el a Pest felé menő vonatra. A vasuti jegyet valaki megváltotta helyette és a kalapja mellé dugta.

* * *

A kunok soha se szerették Szolnokot, a jász-kun községek beolvasztásával alkotott „muszáj vármegye“ szék helyét. Amikor meg Karcagról Szolnokra tették át a törvényeséket, a Szolnok iránti ellenszenv, főleg Karcagor a legnagyobb fokra hágott.

Szolnok ebben az időben, de még azután is sokáig elhagyott, sáros fészek volt, bár kormánytámogatással, mindenképen igyekeztek emelni és a benne való lakhatást türethetővé tenni.

Ezt az állami és vármegyei pénzen fejlődő és betelepített lakosságu Szolnokot egy alkalommal így jellemezte Papp Elek:

Szolnok olyan, mint a vén lány, aki tele aggatja magát szalagokkal és más cifrasággal és még se szeret bele a fene se. Nincs Szolnokon ember, aki Szolnokon született volna és Szolnokon szeretne meghalni, mert mindenki elvágyik onnan, de ha már valakinek mégis Szolnokon kell meghalnia, akkor jobb neki, ha ma hal meg, mintha holnap.

UDVARIATLAN

Nagyon egyszerű módon győződtem meg a minap arról, hogy az ember tényleg a majomtól származik . . .

— *Talán a tükörbe néztél?!*

JÓL SZÁMIT

— *Nem szégyenled magad. Azt hallom, hogy tegnap három úrral sétáltál a ligetben.*

— *De mama kérlek, egész biztosan el fognak venni.*

AZ ÜGYVÉDI TANÁCS

— *Ügyvéd ur, mibe kerül önnél egy egyszerű kérdés?*

— *Az semmibe. Egyedül a feleletet számítom fel.*

KI AZ ÜGYESEBB

— *Hallatlanul ügyes ember ez a fogorvos. Képzeld két ujjával is ki tud emelni egy fogat.*

— *Az semmi! Az én főnököm két ujjával kiemeli az egész fogorát.*

SARZSI

Kapitány ur Kolbenschuh magyaráz:

— *A baka és a fráter közt nincs van különbség. A baka is megvan egy buta jószág, a fráter is, de a fráter azért kapta csillagot, hogy a föllebbvaló hamarabb őt észrevegyen.*

A KACÉRSÁG

— *Mit csinálna most, Évike ha megcsókolnám?*

— *Hivnám a mamát!*

— *Hm . . . a kedves mama persze itt van a szomszédos szobában.*

— *Nem, elutazott . . .*

A MEGHIVÁS

— *Hát tudod mit, meghívlak ma estére vacsorára . . . Tudod hol van a Ritz?*

Tudom, az a gyönyörű, elegáns étterem . . .

— *Az! Nos, hát attól jobbra van egy tejcsarnok. Ott fogunk vacsorázni . . .*